

50

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1946 r./

w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy.

Na podstawie art. 24 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14) zarządzam, co następuje:

§ 1. Podatnicy podatku dochodowego, podlegający opodatkowaniu według przepisów Działu II dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14), obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

§ 2. 1. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy prowizorycznie obliczony dochód osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

2. U podatników prowadzących księgi handlowe dochód prowizoryczny, o którym mowa w ust. 1, może być w razie trudności

określony na podstawie przychodu (obrotu) wynikającego z tych ksiąg przy zastosowaniu norm szacunkowych. Podatnikowi, który uiścił zaliczkę obliczoną w ten sposób, służy prawo żądania zařachowania sumy nadpłaconej na poczet następnych zaliczek, jeżeli sporządzony przez niego i sprawdzony przez władzę podatkową bilans okresowy wykazuje, że zaliczki pobrane przekraczają kwotę zaliczki wynikającej z tego bilansu. Jeżeliby jednak z bilansu okresowego wynikało, że zaliczki wymierzono w kwocie niższej od kwoty, jaka by wypadła z bilansu okresowego, służy władzy podatkowej prawo żądania dodatkowej wpłaty. Jeżeli przedsiębiorstwo należy do kategorii przedsiębiorstw sezonowych lub też do kategorii przedsiębiorstw,

w których obroty ulegają szczególnemu nasileniu w pewnych porach roku, władza podatkowa powinna te okoliczności wziąć pod uwagę przy ustalaniu wysokości zaliczki, odpowiednio ją obniżając lub podwyższając.

§ 3. 1. Do dochodu ustalonego w myśl § 2 stosuje się stopę podatku odpowiadającą temu dochodowi, obliczonemu w stosunku rocznym.

2. Jeżeli źródło przychodów powstało w ciągu roku podatkowego, za podstawę do ustalenia stopy podatku służy dochód obliczony w stosunku do okresu od powstania źródła przychodów do końca roku podatkowego.

3. Jeżeli z uwagi na charakter sezonowy źródła przychodów z góry przewiduje się, że osiągnięcie przychodów z tego źródła nie będzie trwało dłużej niż sześć miesięcy w roku, dla ustalenia stopy podatku przyjmuje się dochód obliczony w stosunku półrocznym.

§ 4. U osób, które przybyły do Rzeczypospolitej na pobyt czasowy z góry określony co do czasu trwania, nie przekraczający jednak sześciu miesięcy, w celu wykonywania przedsiębiorstwa, zajęcia zawodowego lub jakiego-

kolwiek innego zatrudnienia zarobkowego, za podstawę do ustalenia zaliczki służy:

- a) za pierwszy miesiąc wykonywania tych czynności dochód osiągnięty w tym miesiącu przy zastosowaniu do niego stopy podatku, odpowiadającej temu dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym;
- b) za następne miesiące suma dochodów osiągniętych w poszczególnych miesiącach od początku wykonywania czynności przy zastosowaniu do niej stopy podatku odpowiadającej tej sumie obliczonej w stosunku rocznym i po potrąceniu należnych do tego czasu zaliczek.

§ 5. Podatnicy obowiązani są obliczać dochód za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1946 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski